

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก
การเตรียม Culture stock และอาหารเลี้ยงเชื้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. การเตรียม primary culture stock (ตัดแปลงจาก นพพล และคณะ, 2551)

- 1.1 เตรียม primary culture stock ใน aseptic chamber พร้อมอุปกรณ์และเครื่องมือที่ผ่านการฆ่าเชื้อภายใต้แสงอัลตราไวโอเล็ต (ultraviolet) เป็นเวลา 30 นาที และผ่านการทำความสะอาดด้วยเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 70 โดยปริมาตรต่อปริมาตร
- 1.2 เริ่มจากใช้ตะไบเหล็กสำหรับเลี้ยงแก้ว เลื่อยที่ผิวหลอดบรรจุจุลินทรีย์ที่ผ่านการเช็ดด้วยผ้ากอสชุบเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 70 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เพื่อให้เกิดรอยบากลึกลงไปบนเนื้อแก้ว
- 1.3 จากนั้นใช้ผ้ากอสที่มีความหนาพอประมาณชุบเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 70 โดยปริมาตรต่อปริมาตร พอหมาด หุ้มหลอดบรรจุจุลินทรีย์ แล้วออกแรงกดบริเวณรอยตะไบ เพื่อหักหลอดบรรจุเชื้อจุลินทรีย์
- 1.4 เติมหอาหารเลี้ยงเชื้อ ปริมาตร 800 ไมโครลิตร ลงในหลอดแล้วผสมจุลินทรีย์และอาหารเลี้ยงเชื้อให้เข้ากันดี โดยการเคาะกันหลอดเบาๆ ก่อนนำสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 200 ไมโครลิตร ไปเตรียม secondary culture stock
- 1.5 เทสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นที่เหลือในหลอดบรรจุจุลินทรีย์ลงใน cryovial
- 1.6 เติมหอาหารเลี้ยงเชื้ออีก 100 ไมโครลิตร ลงในหลอดบรรจุจุลินทรีย์ในข้อ 1.5 เคาะกันหลอดเบาๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีผงจุลินทรีย์ค้างภายในหลอดบรรจุก่อนเทสารละลายจุลินทรีย์ลงไปรวมกับสารละลายเดิมใน cryovial
- 1.7 เติมหกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงไปใน cryovial (ข้อ 1.6) เพื่อลดระดับความเสียหายของเชื้อจุลินทรีย์จากผลึกน้ำแข็ง ผสมให้เข้ากันดีโดยการเคาะกันหลอด cryovial เบาๆ แล้วเก็บรักษาไว้ที่ -20 องศาเซลเซียส

2. การเตรียม working culture stock

- 2.1 เชื้อยีสต์ *Candida utilis* TISTR 5001, 5032, 5043, 5046, 5198, และ 5352 และเชื้อยีสต์ *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5020, 5339, และ 5606
 - ปิเปิดสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 100 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ Yeast Medium (YM) ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
 - เพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ในสภาวะเขย่าด้วยความเร็ว 220 รอบต่อนาที เป็นเวลา 16 – 18 ชั่วโมง

- เติมกลีเซอรอลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 800 ไมโครลิตร ต่อ 200 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกลีเซอรอลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 16 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.2 เชื้อแบคทีเรีย *Escherichia coli* TISTR 361 และ 1261 และ *Klebsiella* spp. TISTR 1383

- ปิเปตสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 100 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ Nutrient Broth (NB) ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- เพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส สำหรับ *Klebsiella* spp. และ 37 องศาเซลเซียส สำหรับ *E. coli* ในสภาวะเขย่าด้วยความเร็ว 220 รอบต่อนาที เป็นเวลา 16 – 18 ชั่วโมง
- เติมกลีเซอรอลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 800 ไมโครลิตร ต่อ 200 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกลีเซอรอลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 16 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.3 เชื้อ *Zymomonas mobilis* TISTR 405, 548, และ 550

- ปิเปตสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 100 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ Zymomonas Medium (ZM) ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- เพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ในสภาวะเขย่าด้วยความเร็ว 220 รอบต่อนาที เป็นเวลา 16 – 18 ชั่วโมง
- เติมกลีเซอรอลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 800 ไมโครลิตร ต่อ 200 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกลีเซอรอลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 16 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.4 เชื้อแบคทีเรีย *Bacillus pumilus* TISTR 061 และ *B. circulans* TISTR 907

- ปิเปตสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 200 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ NB ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- เพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส สำหรับ *B. circulans* และ 37 องศาเซลเซียส สำหรับ *B. pumilus* ในสภาวะเขย่าด้วยความเร็ว 200 รอบต่อนาที
- วัดและปรับค่าการดูดกลืนแสงให้เท่ากับ 20 โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ NB เพื่อทำให้เจือจางหรือเข้มข้นขึ้น
- เติมนกีสเฮอร์อลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกีสเฮอร์อลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 875 ไมโครลิตร ต่อ 125 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกีสเฮอร์อลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 10 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.5 เชื้อแบคทีเรีย *Lactobacillus jensenii* TISTR 1342 และ *L. fermentum* TISTR 055

- ปิเปตสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 200 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อสำเร็จรูป Lactobacilli de Man, Rogosa, Sharpe medium (MRS) ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- เพาะจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ในสภาวะเขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบต่อนาที สำหรับ *L. fermentum* และเพาะเลี้ยง ณ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ในสภาวะไม่มีอากาศ สำหรับ *L. jensenii* เป็นเวลา 16 - 18 ชั่วโมง
- วัดและปรับค่าการดูดกลืนแสงให้เท่ากับ 20 โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ NB เพื่อทำให้เจือจางหรือเข้มข้นขึ้น
- เติมนกีสเฮอร์อลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกีสเฮอร์อลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 875 ไมโครลิตร ต่อ 125 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกีสเฮอร์อลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 10 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.6 เชื้อรา *Trichoderma reesei* TISTR 3080 และ 3081

- ปิเปตสารละลายจุลินทรีย์เข้มข้นปริมาตร 200 ไมโครลิตร จาก primary culture stock ลงใน Erlenmeyer flask ขนาด 500 มิลลิลิตร ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ YM ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- เพาะจุลินทรีย์ ณ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 - 18 ชั่วโมง ในสภาวะเขย่าที่ความเร็ว 200 รอบต่อนาที
- ทำ wet dry weight เพื่อวัดปริมาณของเชื้อให้ได้ปริมาณเท่ากันในทุกหลอดที่เก็บ stock
- เติมกลีเซอรอลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร ในสัดส่วน 875 ไมโครลิตร ต่อ 125 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกลีเซอรอลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 10 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เนื่องจากเชื้อรา *T. reesei* สามารถเก็บ glycerol stock ในอาหารเหลวได้ จึงไม่ทำเป็น spore suspension

2.7 เชื้อรา *Aspergillus fumigatus* TISTR 3239, 3100, และ 3464

- ออบฆ่าเชื้ออาหารแข็งเลี้ยงเชื้อ YM ณ อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เทอาหารเลี้ยงเชื้อลงในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ ทิ้งไว้ให้เย็นจนอาหารแข็งตัว
- ใช้เข็มเย็บเชื้อเย็บสปอร์หัวเชื้อจากหลอด primary culture stock ลงในจานอาหารเลี้ยงเชื้อที่เตรียมไว้ บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 7 วัน
- ใช้ cork borer เจาะบนจานเลี้ยงเชื้อที่ราเจริญแล้ว ใช้เข็มเย็บจุ่มวุ้นไปวางในอาหารแข็งที่เตรียมไว้ในขวด บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 วัน
- ใช้ปิเปตที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว คูดน้ำกลั่นที่ผสม Tween-80 ความเข้มข้นร้อยละ 0.05 ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว 15 มิลลิลิตร ลงในขวดเลี้ยงเชื้อ
- ทำการขูดเชื้อราใส่หลอดทดลองขนาด 50 มิลลิลิตร ที่ผ่านการอบฆ่าเชื้อแล้ว ปรับจำนวนสปอร์ให้ได้ประมาณ 10^7 - 10^8 เติมกลีเซอรอลในสัดส่วนเชื้อจุลินทรีย์ต่อกลีเซอรอลความเข้มข้นร้อยละ 80 โดยปริมาตรต่อปริมาตร สัดส่วน 875 ไมโครลิตร ต่อ 125 ไมโครลิตร หรือให้ความเข้มข้นกลีเซอรอลสุดท้ายใน working stock เท่ากับร้อยละ 10 โดยปริมาตรต่อปริมาตร เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส ส่วนเชื้อรา *T. reesei* สามารถเก็บ glycerol stock ในอาหารเหลวได้ จึงไม่ทำเป็น spore suspension

ภาพที่ ก1 ตัวอย่าง working culture stock ของ *C. utilis* TISTR 5198

3. อาหารเลี้ยงเชื้อและวิธีการเตรียม

ทำการฆ่าเชื้ออาหารเลี้ยงเชื้อแต่ละแบบที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ณ ความดัน 1 บรรยากาศเป็นเวลา 15 นาที ด้วยถังความดันฆ่าเชื้อแบบเคลื่อนย้ายได้

ภาพที่ ก2 อาหารเพาะเลี้ยงกล้าเชื้อจุลินทรีย์ (inoculum media) ปริมาตร 10 มิลลิลิตร

3.1 อาหารเพาะเลี้ยงกล้าเชื้อจุลินทรีย์ปริมาตร 10 มิลลิลิตร

ทำการฆ่าเชื้อสารละลายเข้มข้นกลูโคส และแหล่งอาหารไนโตรเจนแยกจากกัน แล้วจึงนำมาผสมเมื่อของเหลวในแต่ละขวดเย็นลง จากนั้นใช้ dispenser (Optifix[®] BASIC, Item Code 002.02.004, Wertheim, Germany) ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วรินอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 10 มิลลิลิตร ใส่ในขวดเพาะเลี้ยงกล้าเชื้อ ก่อนเก็บโดยการแช่แข็งที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

3.1.1 Nutrient Broth (NB)

ละลายแหล่งอาหารไนโตรเจนที่ประกอบด้วยสารสกัดเนื้อวัว 3 กรัม และเปปโตน 5 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 1 ลิตร และทำการฆ่าเชื้อ

3.1.2 Yeast Medium (YM)

- ละลายกลูโคส 10 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 0.5 ลิตร
- ละลายแหล่งอาหารไนโตรเจนที่ประกอบด้วยสารสกัดยีสต์ 3 กรัม สารสกัดมอลท์ 5 กรัม และ เปปโตน 5 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 0.5 ลิตร
- ทำการฆ่าเชื้อ

3.1.3 Zymomonas Medium (ZM)

- ละลายกลูโคส 10 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 0.5 ลิตร
- ละลายแหล่งอาหารไนโตรเจนที่ประกอบด้วยสารสกัดยีสต์ จำนวน 10 กรัม และเปปโตน 10 กรัมในน้ำกลั่นปริมาตร 0.5 ลิตร
- ทำการฆ่าเชื้อ

3.1.4 Lactobacilli de Man, Rogosa, Sharpe Medium (MRS)

ละลายอาหาร MRS สำเร็จรูป 52 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร และทำการฆ่าเชื้อ

4. แหล่งอาหารไนโตรเจนเข้มข้นสำหรับเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ชนิดผลิต PAC

4.1 Nutrient Broth เข้มข้น (Conc. NB)

- ละลายสารสกัดเนื้อวัว 18.75 กรัม และเปปโตน 31.25 กรัม ในน้ำกลั่นปริมาตร 0.25 ลิตร
- ทำการฆ่าเชื้อ

4.2 Yeast Medium เข้มข้น (Conc. YM)

- ละลายสารสกัดยีสต์ 75 กรัม สารสกัดมอลท์ 125 กรัม และเปปโตน 125 กรัม ในน้ำกลั่น 1 ลิตร
- ทำการฆ่าเชื้อ

4.3 Zymomonas Medium เข้มข้น (Conc. ZM)

- ละลายสารสกัดยีสต์ 62.5 กรัม และ เปปโตน 62.5 กรัม ในน้ำกลั่น 0.25 ลิตร
- ทำการฆ่าเชื้อ

5. สารผสมอาหารเลี้ยงเชื้อจากเศษของแข็งเหลือทิ้งที่ปรับความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดด้วย
กากน้ำตาลเข้มข้น

เตรียมจากสารสกัดเศษของแข็งเหลือทิ้งสัดส่วนร้อยละ 12.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร และปรับความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดให้มากกว่า 120 กรัมต่อลิตร ด้วยกากน้ำตาลเข้มข้นที่มีความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมด 131.30 ± 1.95 กรัมต่อลิตร (ตารางที่ ก1) ตามวิธีคำนวณปริมาตรสารสกัดเศษของแข็งเหลือทิ้งและกากน้ำตาลเพื่อเตรียมสารผสมดังนี้

กำหนดให้

- 1) กากน้ำตาลเข้มข้นมีความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมด 675.80 ± 3.17 กรัมต่อลิตร (C_1)
- 2) เศษของแข็งเหลือทิ้งต่อน้ำกลั่นสัดส่วนร้อยละ 12.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร มีความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมด 16.36 ± 0.48 กรัมต่อลิตร (C_2)
- 3) ระดับความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดในอาหารเลี้ยงเชื้อคือ 120 กรัมต่อลิตร (C_3)
- 4) ปริมาตรกากน้ำตาลเข้มข้น (V_1)
- 4) ปริมาตรสารสกัดเศษของแข็งเหลือทิ้ง (V_2)
- 4) ปริมาตรสารผสมอาหารเลี้ยงเชื้อที่ต้องการคือ 1 ลิตร (V_3)

วิธีคำนวณ

กากน้ำตาลเข้มข้น	+	เศษของแข็งเหลือทิ้ง	=	สารผสม
$C_1 V_1$	+	$C_2 V_2$	=	$C_3 V_3$
$(675.80 \times V_1)$	+	$(16.36 \times V_2)$	=	$120 \times (V_1 + V_2)$ -- สมการที่ 1
		V_1	=	$0.1865 \times V_2$

แทนค่า V_1 ในสมการที่ 1 ได้

$(675.80 \times (0.1865 \times V_2)) +$	$(16.36 \times V_2)$	=	$120 \times (1)$
	V_2	=	0.843 ลิตร
	V_1	=	0.157 ลิตร

ตารางที่ ก1 ความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดของกากน้ำตาลเข้มข้น

กากน้ำตาลเข้มข้น	ความเข้มข้นน้ำตาล (กรัมต่อลิตร)			
	ซูโครส	กลูโคส	ฟรุคโตส	น้ำตาลทั้งหมด
1	461.20	80.40	126.70	668.30
2	461.90	82.00	129.20	673.10
3	460.90	79.30	125.60	665.80
4	460.20	81.20	126.40	667.80
5	461.40	75.30	128.40	665.10
6	465.40	82.70	146.30	694.40
7	465.50	83.20	133.20	681.90
8	466.10	77.40	128.80	672.30
9	466.00	84.00	134.10	684.10
10	467.80	83.30	134.50	685.60
ค่าเฉลี่ย	463.60	80.90	131.30	675.80
ค่าความคลาดเคลื่อน	0.87	0.89	1.95	3.17

ภาคผนวก ข
วิธีการเตรียมสารเคมี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. การเตรียมอะซิเตตบัฟเฟอร์

- 1.1 ปิเปตกรดอะซิติกความเข้มข้นร้อยละ 99.7 ปริมาตร 11.47 มิลลิลิตร ละลายในน้ำกลั่น ปริมาตร 250 มิลลิลิตร
- 1.2 ปรับ pH ให้เท่ากับ 5.0 ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้น 10 โมลาร์
- 1.3 ปรับปริมาตรให้เท่ากับ 1 ลิตร ด้วยน้ำกลั่น โดยรักษาระดับ pH ให้เท่ากับ 5.0 จนถึงระดับ ปริมาตรที่ต้องการ ได้อะซิเตตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 200 มิลลิโมลาร์

2. การเตรียมซิเตรตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 200 มิลลิโมลาร์

- 2.1 ละลายกรดซิตริก 12.6 กรัม ในน้ำกลั่น
- 2.2 ปรับ pH ให้เท่ากับ 6.0 ด้วยโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้น 4.5 โมลาร์
- 2.3 ปรับปริมาตรให้เท่ากับ 100 มิลลิลิตร ด้วยน้ำกลั่น โดยรักษาระดับ pH ให้เท่ากับ 6.0 จนถึงระดับปริมาตรที่ต้องการ

3. การเตรียม NADH_2 ในโซเดียมไฮดรเจนคาร์บอเนตบัฟเฟอร์

- เตรียม NADH_2 0.045 กรัม และ โซเดียมไฮดรเจนคาร์บอเนต 0.1 กรัม
- ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เท่ากับ 10 มิลลิลิตร เพื่อให้ได้สารละลาย NADH_2 ในโซเดียมไฮดรเจนคาร์บอเนตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 120 มิลลิโมลาร์

4. การเตรียมคาร์โบไลเอสบัฟเฟอร์ pH 6.4

4.1 ผสมสารเคมีในสัดส่วนต่อไปนี้

- กรดซิตริก ($\text{HOC}(\text{COOH})(\text{CH}_2\text{COOH})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$)	1.921	กรัม
- ไทอามีน ไพรออสเฟต ($\text{C}_{12}\text{H}_{19}\text{ClN}_4\text{O}_7\text{P}_2\text{S}$)	0.046	กรัม
- แมกนีเซียมซัลเฟต ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)	0.246	กรัม
- โซเดียมไพรูเวต ($\text{C}_3\text{H}_3\text{NaO}_3$)	1.100	กรัม
- เอทานอล ($\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$)	6.904	กรัม
- เบนซาลดีไฮด์ ($\text{C}_7\text{H}_6\text{O}$)	0.425	กรัม

- 4.2 ปรับปริมาตรให้ได้ 35 มิลลิลิตร โดยรักษาระดับ pH ให้เท่ากับ 6.4 ด้วยโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้น 10 โมลาร์ จนถึงระดับปริมาตรที่ต้องการ

- 4.3 ปรับปริมาตรสุดท้ายให้ได้ 50 มิลลิลิตร

5. การเตรียม developing reagent สำหรับการวิเคราะห์ความเข้มข้นฟอสเฟตไอออน

5.1 เตรียมสารเคมีดังต่อไปนี้

- แอมโมเนียม โมลิบเดต ($(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24}\cdot 4\text{H}_2\text{O}$) ร้อยละ 3 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร
- กรดซัลฟิวริก (H_2SO_4) ร้อยละ 11 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร
- ไอออน (II) ซัลเฟต เฮปตะไฮเดรต ($\text{FeSO}_4\cdot 7\text{H}_2\text{O}$) ร้อยละ 2.7 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร

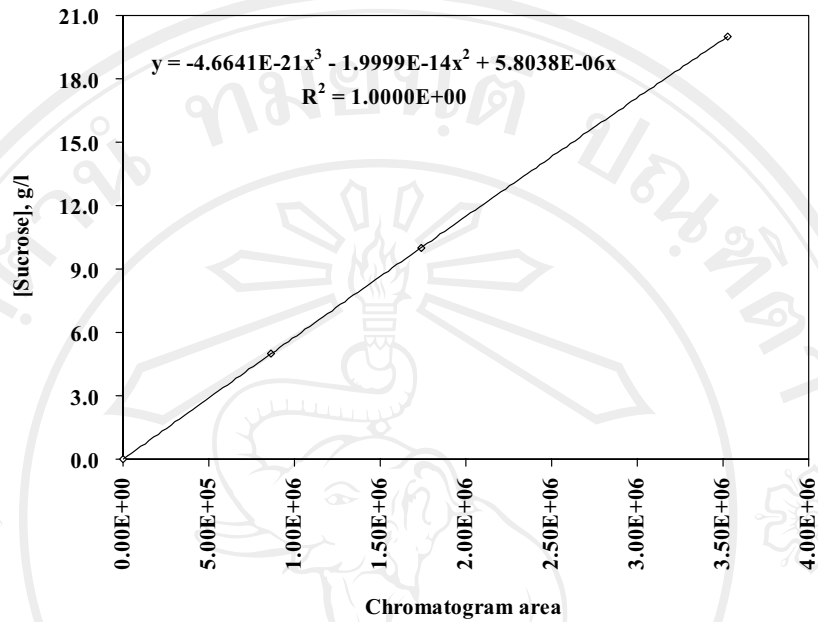
5.2 ผสมสารในข้อ 5.1 ในสัดส่วนแอมโมเนียม โมลิบเดตต่อกรดซัลฟิวริกต่อไอออน (II)

ซัลเฟต เฮปตะไฮเดรต เท่ากับ 2 ต่อ 2 ต่อ 1

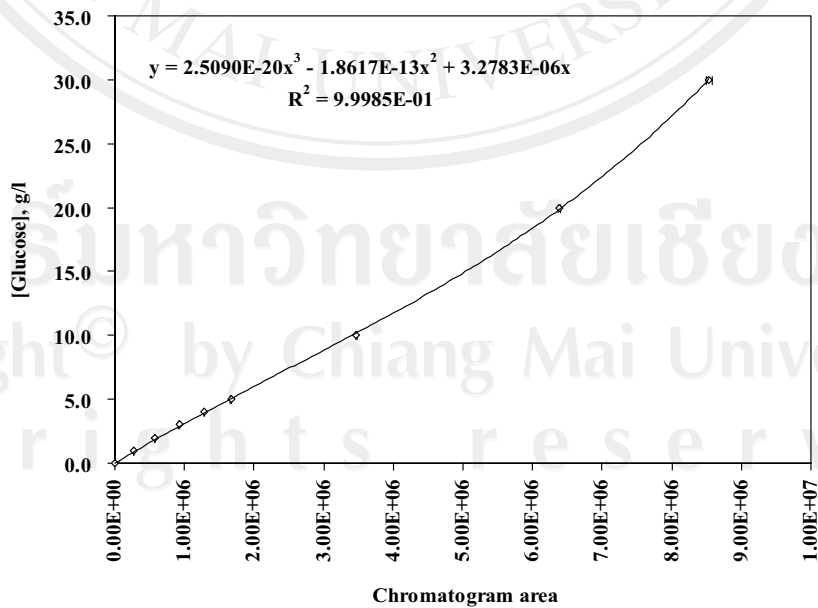

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

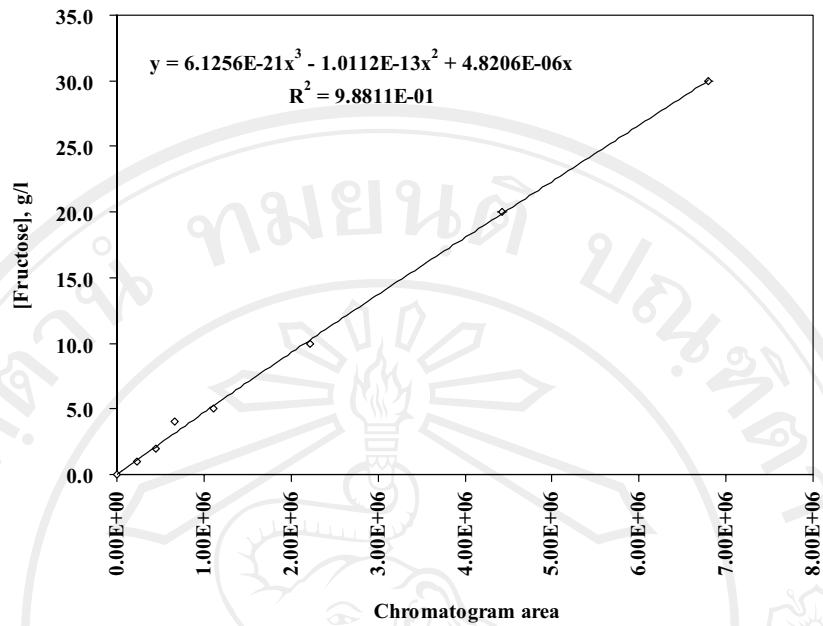
1. เส้นโค้งมาตรฐานจาก HPLC

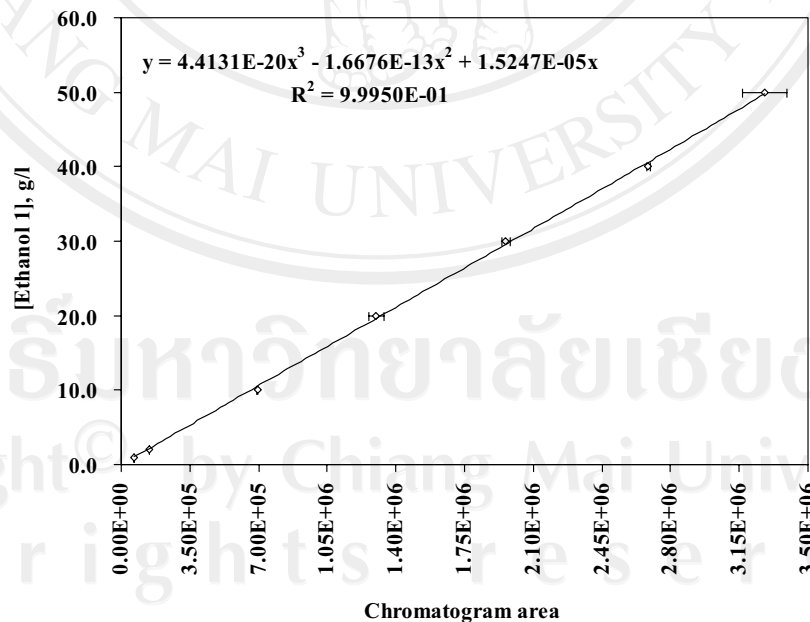
ภาพที่ ค1 เส้นโค้งมาตรฐานสำหรับน้ำตาลซูโครส ช่วงความเข้มข้น 0 – 20 กรัมต่อลิตร ที่ retention time 5.90 – 5.95 นาที

ภาพที่ ค2 เส้นโค้งมาตรฐานสำหรับน้ำตาลกลูโคส ช่วงความเข้มข้น 0 – 30 กรัมต่อลิตร ที่ retention time 6.90 – 7.05 นาที

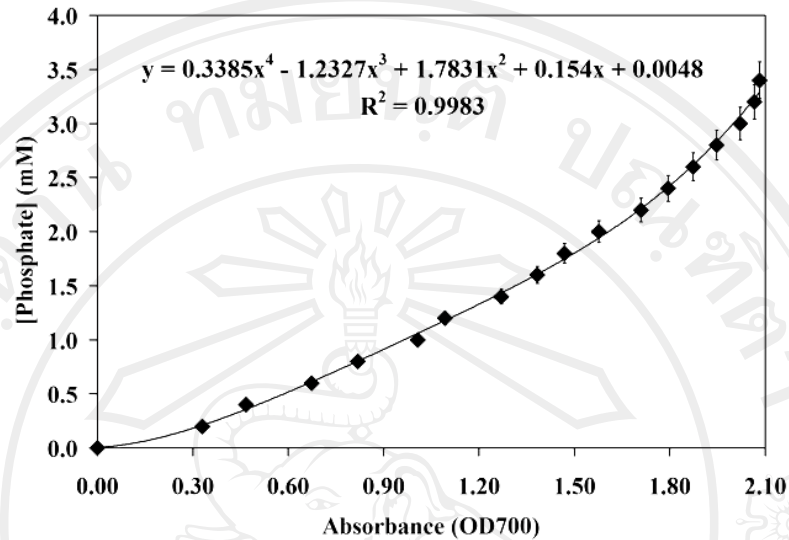

ภาพที่ ค3 เส้นโค้งมาตรฐานสำหรับน้ำตาลฟรุกโตส ช่วงความเข้มข้น 0 – 30 กรัมต่อลิตร ที่ retention time 7.64 – 7.65 นาที

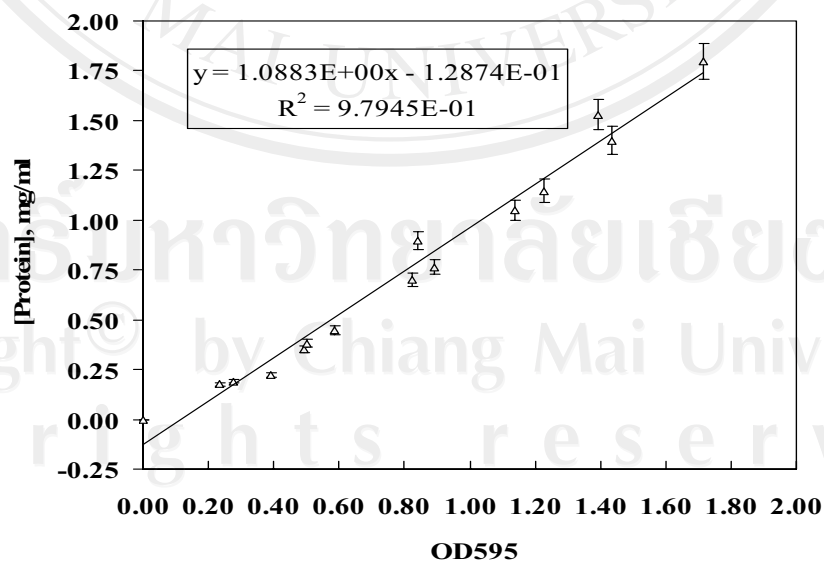

ภาพที่ ค4 เส้นโค้งมาตรฐานสำหรับเอทานอล ช่วงความเข้มข้น 0 – 50 กรัมต่อลิตร ที่ retention time 16.93 – 17.12 นาที

2. เส้นโค้งมาตรฐานจาก double-beam spectrophotometer

ภาพที่ ค5 ค่าการดูดกลืนแสงและความเข้มข้นฟอสเฟตไอออน สำหรับสารละลายฟอสเฟตมาตรฐาน ช่วง 0 – 3.5 มิลลิโมลาร์ ที่ความยาวคลื่น 700 นาโนเมตร

ภาพที่ ค6 ค่าการดูดกลืนแสงและความเข้มข้นโปรตีน สำหรับสารละลายมาตรฐาน albumin bovine fraction V ช่วง 0 – 1.8 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ที่ความยาวคลื่น 595 นาโนเมตร

ภาคผนวก ง

การคำนวณคะแนนประสิทธิภาพการสกัดน้ำตาล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การคำนวณคะแนนประสิทธิภาพการสกัดน้ำตาลคำนวณจากความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคสที่ผลิตได้ต่อเศษของแข็งเหลือทิ้ง 100 กรัม โดยกำหนดเงื่อนไขให้สัดส่วนเศษของแข็งเหลือทิ้งต่อของเหลวที่มีความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคสสูงสุดได้คะแนนเต็ม 100 ส่วนความเข้มข้นที่น้อยกว่านั้นให้คิดเป็นสัดส่วนคะแนนเทียบกับความเข้มข้นสูงสุด และให้สัดส่วนเศษของแข็งเหลือทิ้งต่อของเหลวที่มีความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดในหน่วยกรัมต่อลิตร น้อยกว่า 10 กรัมต่อลิตร มีคะแนนเป็นศูนย์ ซึ่งเป็นความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดในอาหารเลี้ยงกล้าเชื้อขนาด 10 มิลลิลิตร

ตัวอย่างที่ 1

การย่อยเศษของแข็งเหลือทิ้งต่อน้ำกลั่นสัดส่วนร้อยละ 5.0 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร ได้ความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมด 6.57 ± 0.18 กรัมต่อลิตร และมีความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคส 5.50 ± 0.14 กรัมต่อเศษของแข็งเหลือทิ้ง 100 กรัม ทั้งนี้สัดส่วนเศษของแข็งเหลือทิ้งร้อยละ 12.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตรมีค่าความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคสสูงสุดที่ระดับ 6.10 ± 0.26 กรัมต่อเศษของแข็งเหลือทิ้ง 100 กรัม ให้คะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน คะแนนของสัดส่วนร้อยละ 5.0 เท่ากับ $90.16 ((5.50/6.10) \times 100)$ คะแนน แต่ที่สัดส่วนร้อยละ 5.0 มีค่าความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมดน้อยกว่า 10 กรัมต่อลิตร จึงให้คะแนนเท่ากับศูนย์

ตัวอย่างที่ 2

การย่อยเศษของแข็งเหลือทิ้งต่อน้ำกลั่นสัดส่วนร้อยละ 7.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร ได้ความเข้มข้นน้ำตาลทั้งหมด 10.18 ± 0.17 กรัมต่อลิตร และมีความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคส 5.48 ± 0.36 กรัมต่อเศษของแข็งเหลือทิ้ง 100 กรัม ทั้งนี้สัดส่วนเศษของแข็งเหลือทิ้งร้อยละ 12.5 โดยน้ำหนักต่อปริมาตรมีค่าความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคสสูงสุดที่ระดับ 6.10 ± 0.26 กรัมต่อเศษของแข็งเหลือทิ้ง 100 กรัม ให้คะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน ดังนั้นคะแนนของสัดส่วนร้อยละ 7.5 เท่ากับ $89.84 ((5.48/6.10) \times 100)$ คะแนน

ภาคผนวก จ

คำกิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไฟรูเวตดีคาร์บอกซิเลส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

การวัดค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลสในตัวอย่าง หรือสารละลายมาตรฐานด้วยวิธีการวัดค่ากิจกรรมการทำงานแบบดีคาร์บอกซิเลส ตามวิธีของ Bergmeyer and Grabl (1983) เป็นการดำเนินปฏิกิริยาดีคาร์บอกซิเลสขึ้นควบคู่ไปกับปฏิกิริยาไฮโดรจีเนชันที่มีตัวเร่งปฏิกิริยาเป็นเอนไซม์แอลกอฮอล์ดีไฮโดรจีเนส โดยการเติมสารละลายซเตรตบัฟเฟอร์ pH 6.0 (ภาคผนวก ข) ปริมาตร 2.7 มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิ 28.5 องศาเซลเซียส ลงใน cuvette เติม NADH₂ ในสารละลายโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 120 มิลลิโมลาร์ (ภาคผนวก ข) ปริมาตร 50 ไมโครลิตร ที่แช่ในน้ำแข็งเกล็ด เติมเอนไซม์แอลกอฮอล์ดีไฮโดรจีเนส 200 หน่วยต่อมิลลิลิตร ที่แช่ในน้ำแข็งเกล็ดปริมาตร 50 ไมโครลิตร เติมโซเดียมไพรูเวตความเข้มข้น 1.0 โมลาร์ ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ที่อุณหภูมิห้อง และ blank หรือตัวอย่างที่ต้องการวัดค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ที่แช่ในน้ำแข็งเกล็ด วัดอัตราการเปลี่ยนแปลงค่าการดูดกลืนแสงในช่วงเวลา 2 นาที เพื่อนำไปคำนวณค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ตามสมการ

$$E_{\text{decarbox}} = (V_{\text{assay}}/V_{\text{sam}}) \times A_r \times (1/\epsilon \lambda)$$

$$= 4.7 \times A_r \quad \text{หน่วยเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลสต่อมิลลิลิตร}$$

A_r อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าการดูดกลืนแสงที่คำนวณในช่วงเวลา 2 นาที หลังจากเกิดปฏิกิริยา (ต่อนาที)

V_{assay} ปริมาตรสุดท้ายของ assay ที่ใช้วิเคราะห์ (2,700 + 50 + 50 + 100 + 100 = 3,000 ไมโครลิตร)

V_{sam} ปริมาตรของ blank หรือ ตัวอย่าง (100 ไมโครลิตร)

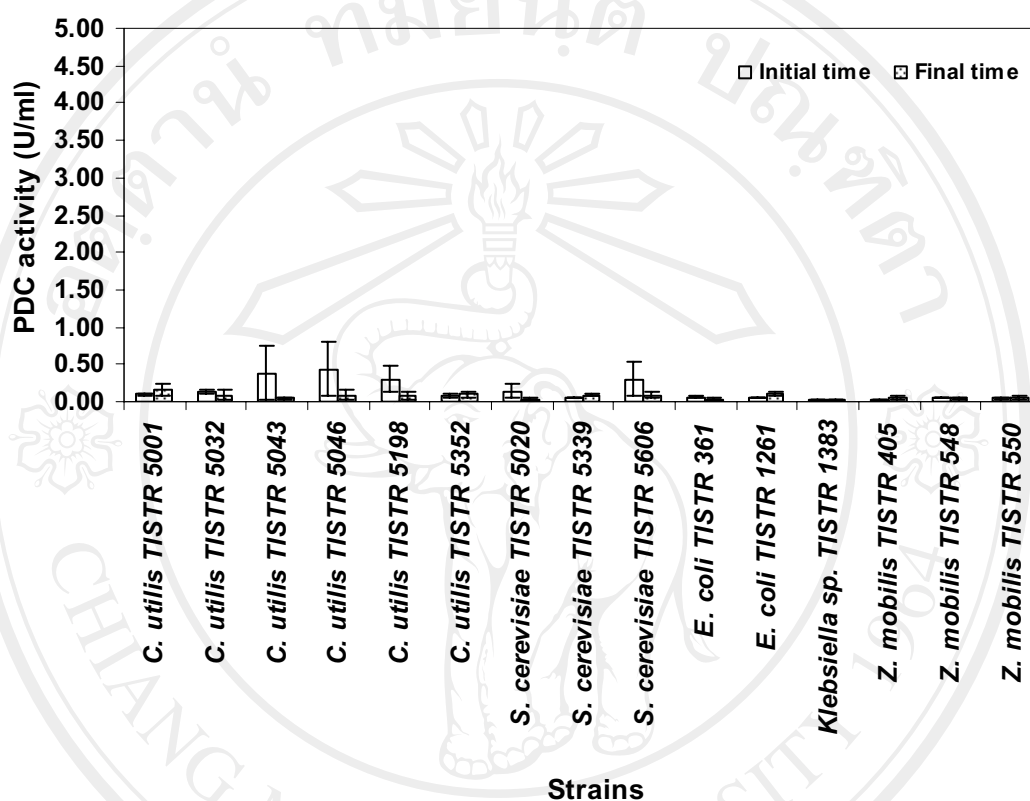
λ ระยะทางที่แสงผ่าน cuvette (1 เซนติเมตร)

ϵ ค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนแสงของ NADH+H⁺ ที่ 340 นาโนเมตร (6.3 มิลลิลิตร•ไมโครโมลต่อเซนติเมตร)

E_{decarbox} ค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส

นิยามค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส 1 หน่วย หมายถึงปริมาณของเอนไซม์ที่สามารถเปลี่ยนไพรูเวต 1 ไมโครโมลให้เป็นอะเซทาลดีไฮด์ต่อนาที ที่ระดับ pH เท่ากับ 6.0 ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส (Rosche *et al.*, 2002) โดยควบคุมค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ระหว่างการวิเคราะห์ให้อยู่ในช่วงเชิงเส้นตรงระหว่าง 0.3 – 0.6 หน่วยต่อมิลลิลิตร

จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ชนิดผลิตเอทานอลและอาร์-ฟีนิลแอสีติลคาร์บินอลจำนวน 15 สายพันธุ์ ด้วยสารสกัดเศษของแข็งเหลือทิ้งผสมกากน้ำตาลเข้มข้น ในสถานะตั้งนิ่ง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ได้ผลการวิเคราะห์ค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส ในรูป จ1

ภาพที่ จ1 ค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส (หน่วยต่อมิลลิลิตร) ที่เวลา 0 และ 48 ชั่วโมง

ค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส มีความคลาดเคลื่อนค่อนข้างสูง สังกัดจากแถบความคลาดเคลื่อนที่ค่อนข้างกว้างและไม่สัมพันธ์กับระดับปริมาณเอนไซม์ที่เซลล์มีอยู่ คือที่เวลาเริ่มต้นมีค่ากิจกรรมการทำงานในระดับที่สูงกว่าที่เวลา 48 ชั่วโมง และค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ไพรูเวตดีคาร์บอกซิเลส ในกลุ่มจุลินทรีย์ที่ผลิตเอทานอลได้ในระดับสูงกลับมีค่าต่ำกว่ากลุ่มจุลินทรีย์ที่ผลิตเอทานอลได้น้อย ทำให้การคำนวณค่ากิจกรรมการทำงานจำเพาะของเอนไซม์ในหน่วย U/ml (หน่วยต่อมิลลิลิตร) ผิดพลาดไปด้วย ซึ่งเป็นไปได้ว่าการตรวจวัดค่ากิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ด้วยวิธีนี้เป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสม จึงควรเปลี่ยนวิธีการตรวจวัดเป็นการทำปฏิกิริยาเพื่อผลิตอาร์-ฟีนิลแอสีติลคาร์บินอลจากไพรูเวตและเบนซาลดีไฮด์โดยตรง ด้วยวิธีการคาร์โบไลเกสแอกติวิตี (carboligase activity)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวรายุทธ เนติกันต์
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤศจิกายน 2525
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จังหวัดน่าน ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี- การอาหาร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปีการศึกษา 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved